

til Kongeloven udtales først, og at dernæst, naar dette er skeet, Kongeloven ophæves. Dette er, for at sammenfatte det kort, den danske Opfatning, men en dansk Opfatning, der ikke mere fremhæver Kongeriget end de øvrige Dele af Monarchiet.

Jeg har dernæst sagt, at det forekom mig at være af Bigtighed, at det blev gjort klart i den Act, hvori den hele nye Orden skal forkyndes, at den virkelig var meent paa den her angivne Maade, og at der ikke derved skee en Forandring i Monarchiets Deles statsretlige Stilling. Vi vide ikke, hvorledes Stormagternes Stilling og Forhold vil være i Fremtiden, naar der muligt en Gang bliver Spørgsmaal, enten om Gyldigheden af det nu trufne Arrangement eller en videre Fortsættelse deraf ved at benytte Londontractatens anden Artikel. Men naar vi ikke vide det, saa er det af den allerhøieste Bigtighed at forekomme en saakl. Opfatning af Anordningen fra Begyndelsen af, det er navnlig af den største Bigtighed, ikke at give de slesvig-holsteenske Theorier et Slags Berettigelse. Det er mig i høi Grad magtpaaliggende at tale forsonligt, og jeg skal derfor ikke forsøge, hvad jeg nu vil sige, længe; men, mine Herrer! i det sidste Møde i det forrige Folkething undslap der Hs. Excellence Premierministeren en uforsigtig Uttring. Naar en dansk Minister i sin Iver for den store og vanskelige Sag, han nu har at fremme, at ordne den fremtidige Arvesølge, kan glemme, at Monarchiet allerede bestaaer og har sin fulde Berettigelse (Hør!), saa er det overmaade betænkeligt at lade den hele Forandring skee, uden at udtale sig saaledes, at enhver Misforstaaelse undgaaes. Hermed staaer i Forbindelse Forestillingen om Monarchiets Integritet. Lad os, siger jeg, ikke skabe et dansk Monarchie fra 1852 eller 1853, lader os heller ikke tale saaledes, som om Monarchiet ikke før havde nogen retlig sikket Integritet udover Mandsstammens Barighed; det er meget farligt at sige, at Integriteten skabes nu; thi vi have holdt paa Monarchiets Integritet, og vi have kæmpet derfor i 3 blodige Aar imod Slesvig-Holstenerne. Var en varig begrundet Ret til Monarchiets Integritet ikke dengang tilstede, saa

have vi tildeels havt Uret, saa have Slesvig-Holstenerne havt Ret (Hør!); men vi havde paa det fuldstændigste Integritetens Ret lige overfor Slesvig-Holstenerne, vi havde den Ret, som ubestridt fulgte af den danske Kongelov der, hvor vi kunde paaavise dens Gyldighed; vi havde Monarchiets Integritet fuldkommen anerkjendt, forsaavidt angik Kongeriget, Slesvig, Dele af de Schaenburgske Allodialbesiddelser og andre Dele af Holsteen. Den Ret, ifølge hvilken disse Dele skulle blive sammen, skabes ikke nu. Lad os takke Rusland og Stormagterne for det, vi faae, men lad os ikke takke for Mere; lad os ikke bortkaste, hvad vi forhen havde, og lad det ikke see ud, som om alt det, der fremtidig skal gjælde, er nyt. Hvad var det, vi manglede? Vi manglede Sikkerhed med Hensyn til Lehnshertugdømmet Holsteen, ikke til hele Holsteen, men en Deel deraf; men ogsaa med Hensyn til dette — det har den danske Regjering hidtil paaستاet, — og det er udtalt i Circulairnoten af 1851 — at den danske Krone havde en Ret, at ogsaa Lehnshertugdømmet Holsteen var uadskilleligt fra Kronen; men her staaer tillige Pretentioner imod os, som vi ikke kunne nægte en vis Betydning, og denne Betydning bliver særdeles forøget derved, at disse Pretentioner tilhøre en europæisk Stormagt, Keiseren af Rusland. Utsaa: lad os holde paa det, vi have, og lad os dertil søie hvad der gives os, men ikke bortgive, hvad vi have. Hvad er det, der skeer, naar vi behandle Sagen ret? Saa bevares den gamle Integritet og hertil søies Sikkerhed for, at, saalange den glücksborgske og den keiserlig russiske Mandsstamme blomstre, vil heller ikke det, der i Theorien er bestridt, Lehnshertugdømmet Holsteens Sammenhæng med Monarchiet, virkelig blive bestridt, samt Udsigt til, at ogsaa i en fjernere Fremtid Strid og Oplosning skal holdes borte. Dette er det, vi opnaae, men forøvrigt er det de gamle, samlede Rettigheder, som vi oversføre paa den nye Linie, ikke en vilkaarlig valgt Linie, men den Linie, der indtræder i Genhold til Kongeloven. Hvis engang den glücksborgske Mandsstamme skulde uddøe, som Gud enten forbyde eller lade skee meget seent, saa haabe vi, at